

---

# HAKKA SÛRESİ

---

أَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ

Taşlanan şeytandan Allah'a sığınırım.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

Rahmeti sonsuz, merhameti sınırsız Allah'ın adıyla,

---

(Hakka 69/1)

الْحَاقَّةُ

Gerçekleşen!

---

(Hakka 69/2)

مَا الْحَاقَّةُ

Gerçekleşen nedir?

---

(Hakka 69/3)

وَمَا أَدْرَاكَ مَا الْحَاقَّةُ

Gerçekleşenin ne olduğunu ne bileceksin?

---

(Hakka 69/4)

كَذَّبَتْ ثَمُودُ وَعَادٌ بِالْقَارِعَةِ

Semûd ve Âd, kâriayı yalanladılar.

(Kâria 101/1)

الْقَارِعَةُ

Kâria!

(Kâria 101/2)

مَا الْقَارِعَةُ

Kâria nedir?

(Kâria 101/3)

وَمَا أَدْرَايَكَ مَا الْقَارِعَةُ

Kârianın ne olduğunu ne bileceksin?

(Kâria 101/4)

يَوْمَ يَكُونُ النَّاسُ كَالْفَرَاشِ الْمَبْتُوتِ

O gün; insanlar kelebekler gibi dağılmış,

(Kâria 101/5)

وَتَكُونُ الْجِبَالُ كَالْعِهْنِ الْمَنْفُوشِ

dağlar rengârenk yünler gibi yayılmış olur.

(Kâria 101/6)

فَأَمَّا مَنْ ثَقُلَتْ مَوَازِينُهُ

Artık kimin tartıları ağır gelirse,

(Kâria 101/7)

فَهُوَ فِي عِيشَةٍ رَاضِيَةٍ

o razı olacağı bir yaşayış içine girer.

(Kâria 101/8)

وَأَمَّا مَنْ خَفَّتْ مَوَازِينُهُ

Kimin tartıları hafif gelirse,

(Kâria 101/9)

فَأُمُّهُ هَاوِيَةٌ

onun anası hâviyedir.

(Kâria 101/10)

وَمَا أَدْرَايَكَ مَا هِيَ

Hâviyenin ne olduğunu sen ne bileceksin?

(Kâria 101/11)

نَارٌ حَامِيَةٌ

O, kızgın bir ateştir.

(Hakka 69/5)

فَأَمَّا ثَمُودُ فَأَهْلِكُوا بِالطَّاغِيَةِ

Semûd azgınlıkları yüzünden helak edildi.

(Şems 91/11)

كَذَّبَتْ ثَمُودُ بِطَغْوِيهَا

Semûd azgınlıkla yalanladı.

(Şems 91/12)

إِذِ انْبَعَثَ أَشْقِيهَا

En hayırsızları ayaklandığı zaman,

(Şems 91/13)

فَقَالَ لَهُمْ رَسُولُ اللَّهِ نَاقَةَ اللَّهِ وَسُقْيِيهَا

Allah'ın elçisi hemen: “Allah'ın devesi ve su onun hakkı!” dedi.

(Şems 91/14)

فَكَذَّبُوهُ فَعَقَرُوها فَدَمْدَمَ عَلَيْهِمْ رَبُّهُم بِذَنبِهِمْ فَسَوَّيْهَا

Ardından onu yalanladılar ve hemen deveyi kestiler. Rableri de günahları yüzünden onları yerle bir etti.

(Şems 91/15)

وَلَا يَخَافُ عُقْبِيهَا

Semûd akıbetinden korkmuyordu.

(Kamer 54/31)

إِنَّا أَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ صَيْحَةً وَاحِدَةً فَكَانُوا كَهَشِيمِ الْمُحْتَظِرِ

Doğrusu üzerlerine yüksek bir ses gönderdik; derhal hayvan barınağına serilmiş kuru otlar gibi oldular.

(Hakka 69/6)

وَأَمَّا عَادٌ فَأَهْلِكُوا بِرِيحٍ صَرْصَرٍ عَاتِيَةٍ

Âd ise dondurucu, bir asi rüzgâr ile helak edilmişti.

(Fussilet 41/15)

فَأَمَّا عَادٌ فَاسْتَكْبَرُوا فِي الْأَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ وَقَالُوا مَنْ أَشَدُّ مِنَّا قُوَّةً أَوَلَمْ يَرَوْا أَنَّ اللَّهَ الَّذِي خَلَقَهُمْ هُوَ أَشَدُّ مِنْهُمْ قُوَّةً وَكَانُوا بِآيَاتِنَا يَجْحَدُونَ

Âd halkı, yeryüzünde haksız yere büyüklenmiş ve: “Bizden güçlü kim var?” demişti. Onları yaratan Allah'ın kesinlikle daha güçlü olduğunu görmüyorlar mıydı ki, âyetlerimizi bile bile inkâr ediyorlardı.

(Fussilet 41/16)

فَأَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ رِيحًا صَرْصَرًا فِي أَيَّامٍ نَحِسَاتٍ لِنُذِيقَهُمْ عَذَابَ الْخِزْيِ فِي الْحَيَاةِ  
الدُّنْيَا وَلَعَذَابُ الْآخِرَةِ أَخْزَىٰ وَهُمْ لَا يُنصَرُونَ

Onlara soğuk günlerde dondurucu bir rüzgâr gönderdik ki, dünya hayatında alçaltıcı azabı tattıralım. Ahiretteki azapları daha da alçaltıcı olacak ve onlara yardım edilmeyecektir.

(Hakka 69/7)

سَخَّرَهَا عَلَيْهِمْ سَبْعَ لَيَالٍ وَثَمَانِيَةَ أَيَّامٍ حُسُومًا فَتَرَى الْقَوْمَ فِيهَا صَرْعَىٰ كَأَنَّهُمْ أُعْجَازُ  
نَخْلِ خَاوِيَةٍ

Allah rüzgârı, her şeyi silip süpürecek şekilde yedi gece, sekiz gün üzerlerine saldı. Orada olsaydın, bütün halkı yere serilmiş halde görürdün; içi boşalmış hurma kütükleri gibiydiler.

(Kamer 54/19)

إِنَّا أَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ رِيحًا صَرْصَرًا فِي يَوْمٍ نَحْسٍ مُّسْتَمِرٍّ

Soğuğu kesilmeyen bir günde üstlerine dondurucu bir rüzgâr gönderdik.

(Kamer 54/20)

تَنْزِعِ النَّاسِ كَأَنَّهُمْ أُعْجَازُ نَخْلِ مُنْقَعِرٍ

İnsanları, kökünden sökülmüş hurma kütükleri gibi kaldırıp atıyordu.

(Hakka 69/8)

فَهَلْ تَرَى لَهُمْ مِنْ بَاقِيَةٍ

**Onlardan kalan birini görüyor musun?**

(Meryem 19/97)

فَإِنَّمَا يَسَّرْنَا هُ الْبِسَانَ لِنَبِيٍّ بِهِ الْمُنْفِقِينَ وَنُذِرَ بِهِ قَوْمًا لُدًّا

Sadece ve sadece; kendini koruyanlara onunla müjde verisin, inatçı bir topluluğu da uyarasın diye onu senin diline kolaylaştırdık.

(Meryem 19/98)

وَكَمْ أَهْلَكْنَا قَبْلَهُمْ مِنْ قَرْنٍ هَلْ تُحِسُّ مِنْهُمْ مِنْ أَحَدٍ أَوْ تَسْمَعُ لَهُمْ رِكْزًا

Onlardan önce nice nesilleri helak ettik. Şimdi onlardan birini hissediyor musun veya onlardan zayıf bir ses işitiyor musun?

(Kaf 50/36)

وَكَمْ أَهْلَكْنَا قَبْلَهُمْ مِنْ قَرْنٍ هُمْ أَشَدُّ مِنْهُمْ بَطْشًا فَنَقَّبُوا فِي الْبِلَادِ هَلْ مِنْ مَحِيصٍ

Onlardan önce, daha güçlülerini yakalayarak helak ettik. Ülkelerinde kazmadık yer bırakmamışlardı. Onlardan geriye kalan var mı?

(Kaf 50/37)

إِنَّ فِي ذَلِكَ لَذِكْرٍ لِمَنْ كَانَ لَهُ قَلْبٌ أَوْ أَلْقَى السَّمْعَ وَهُوَ شَهِيدٌ

Gerçekten bunda, kalbi olan veya kulak veren için mutlaka hatırlatma vardır; O şahittir.

(Hakka 69/9)

وَجَاءَ فِرْعَوْنُ وَمَنْ قَبْلَهُ وَالْمُؤْتَفِكَاتُ بِالْخَاطِئَةِ

Firavun, ondan öncekiler ve alt üst edilenlerin hepsi aynı hata ile geldi.

(Müzzemmil 73/15)

إِنَّا أَرْسَلْنَا إِلَيْكُمْ رَسُولًا شَاهِدًا عَلَيْكُمْ كَمَا أَرْسَلْنَا إِلَى فِرْعَوْنَ رَسُولًا

Şüphesiz ki size şahitlik edecek bir elçi gönderdik. Nitekim Firavun'a da bir elçi göndermiştik.

(Müzzemmil 73/16)

فَعَصَى فِرْعَوْنُ الرَّسُولَ فَأَخَذْنَاهُ أَخْذًا وَبِئِلَاءٍ

Firavun elçiye karşı gelmişti. Ardından biz de onu çok kötü yakalamıştık.

(Hakka 69/10)

فَعَصَوْا رَسُولَ رَبِّهِمْ فَأَخَذَهُمْ أَخْذَةً رَابِيَةً

Rablerinin elçilerine isyan ettiler. Rableri de onları katlanarak artan bir yakalayışla yakaladı.

(Nisa 4/14)

وَمَنْ يَعِصِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَيَتَعَدَّ حُدُودَهُ يُدْخِلْهُ نَارًا خَالِدًا فِيهَا وَلَهُ عَذَابٌ مُهِينٌ

Kim Allah'a ve elçisine isyan ederse, onu ölmek üzere kalacağı bir ateşe sokar. Onun için alçaltan bir azap vardır.

(Muhammed 47/8)

وَالَّذِينَ كَفَرُوا فَتَعَسَا لَهُمْ وَأَضَلَّ أَعْمَالَهُمْ

İnkâr edenlere gelince, onların hakkı yıkılıp gitmektir. Onların yaptıkları hedefine ulaşmaz.

(Muhammed 47/9)

ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ كَرِهُوا مَا أَنْزَلَ اللَّهُ فَأَحْبَطَ أَعْمَالَهُمْ

Böyledir, çünkü onlar Allah'ın indirdiğinden hoşlanmazlar. Bu yüzden yaptıkları boşa gider.

(Muhammed 47/10)

أَفَلَمْ يَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَيَنْظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ دَمَرَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ  
وَلِلْكَافِرِينَ أَمْثَالُهَا

Yeryüzünde hiç dolaşmadılar mı ki, öncekilerin sonlarının nasıl olduğuna baksınlar. Allah onları yerle bir etmiştir. Bu kâfirler için de onun benzeridir.

(Hakka 69/11)

إِنَّا لَمَّا طَغَا الْمَاءُ حَمَلْنَاكُمْ فِي الْجَارِيَةِ

**Doğrusu, sular kabarcınca sizi gemide Biz taşıdık.**

(Araf 7/59)

لَقَدْ أَرْسَلْنَا نُوحًا إِلَىٰ قَوْمِهِ فَقَالَ يَا قَوْمِ اعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُمْ مِنْ إِلَهٍ غَيْرُهُ إِنِّي أَخَافُ  
عَلَيْكُمْ عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيمٍ

Nûh'u halkına elçi göndermiştik. Onlara dedi ki: "Ey halkım! Allah'a kulluk edin; sizin O'ndan başka ilâhınız yoktur. Ben, sizin hakkınızda dehşetli bir günün azabından korkuyorum."

(Araf 7/64)

فَكَذَّبُوهُ فَأَنْجَيْنَاهُ وَالَّذِينَ مَعَهُ فِي الْفُلْكِ وَأَغْرَقْنَا الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا إِنَّهُمْ كَانُوا قَوْمًا  
عَمِينَ

Sonra onu yalanladılar. Biz de onu ve onunla birlikte gemide olanları kurtardık. Âyetlerimizi yalanlayanları da suda boğduk. Çünkü onlar körlük eden bir topluluktu.

(Hakka 69/12)

لِنَجْعَلَهَا لَكُمْ تَذْكِرَةً وَتَعِيهَا أُنْزُ وَأَعِيَّةٌ

**Bunu bir hatırlatma ve kulağınıza küpe olması için yaptık.**

(Kamer 54/13)

وَحَمَلْنَاهُ عَلَىٰ ذَاتِ الْأَوَاحِ وَدُسُرًا

Nûh'u, levhaları birbirine perçinlenmiş bir gemiye bindirdik.

(Kamer 54/14)

تَجْرِي بِأَعْيُنِنَا جَزَاءً لِمَنْ كَانَ كُفِرًا

Nankörlük edilen kişiye bir karşılık olarak, gemi gözümüzün önünde akıp gidiyordu.

(Kamer 54/15)

وَلَقَدْ تَرَكْنَاهَا آيَةً فَهَلْ مِنْ مُدَكِّرٍ

Gemiye, bir âyet olarak bıraktık. Hiç öğüt alan var mı?

(Kamer 54/16)

فَكَيْفَ كَانَ عَذَابِي وَنُذْرٍ

Uyarıların ardından gelen azabım nasılmış!

(Hakka 69/13)

فَإِذَا نُفِخَ فِي الصُّورِ نَفْخَةٌ وَاحِدَةٌ

Sura ilk defa üfürüldüğü zaman;

(Zümer 39/68)

وَنُفِخَ فِي الصُّورِ فَصَعِقَ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَمَنْ فِي الْأَرْضِ إِلَّا مَنْ شَاءَ اللَّهُ ثُمَّ نُفِخَ فِيهِ أُخْرَى فَإِذَا هُمْ قِيَامٌ يَنْظُرُونَ

Sura üfürülünce Allah'ın istedikleri dışında göklerde ve yerde kim varsa baygın düşecektir. Sonra ona bir daha üfürülünce hemen ayağa kalkıp bakınmaya başlayacaklardır.

(Müddessir 74/8)

فَإِذَا نُقِرَ فِي النَّاقُورِ

Sura üfürüldüğü zaman...

(Müddessir 74/9)

فَذَلِكَ يَوْمَئِذٍ يَوْمٌ عَسِيرٌ

İşte o gün zor gündür.

(Müddessir 74/10)

عَلَى الْكَافِرِينَ غَيْرُ يَسِيرٍ

Kâfirler için; hiç kolay olmayacak!

(Hakka 69/14)

وَحُمِلَتِ الْأَرْضُ وَالْجِبَالُ فَدُكَّتَا دَكَّةً وَاحِدَةً

yeryüzü ve dağlar kaldırılır, bir tek çarpma ile darmadağın edilirler.

(Ta Ha 20/105)

وَيَسْأَلُونَكَ عَنِ الْجِبَالِ فَقُلْ يَنْسِفُهَا رَبِّي نَسْفًا

Sana dağlardan soruyorlar. Onlara de ki: “Rabbim onları kül gibi savuracaktır.

(Ta Ha 20/106)

فَيَذَرُهَا قَاعًا صَفْصَفًا

Yerlerini de dümdüz bırakacaktır.

(Ta Ha 20/107)

لَا تَرَى فِيهَا عِوَجًا وَلَا أَمْتًا

Orada ne bir eğrilik ne de bir yükseklik göremeyeceksin.”

(Kamer 54/50)

وَمَا أَمْرُنَا إِلَّا وَاحِدَةٌ كَلَمْحٍ بِالْبَصَرِ

Emri bir kere veririz; göz kırpmaya gibidir.

(Hakka 69/15)

فَيَوْمَئِذٍ وَقَعَتِ الْوَاقِعَةُ

**Olanlar asıl o gün olur.**

(Vakıa 56/1)

إِذَا وَقَعَتِ الْوَاقِعَةُ

Olanlar olduğunda,

(Vakıa 56/2)

لَيْسَ لَوْفَعَتِهَا كَاذِبَةٌ

Olanları yalanlayan kalmaz.

(Vakıa 56/3)

خَافِضَةٌ رَافِعَةٌ

Alçaltır, yükseltir.

(Vakıa 56/4)

إِذَا رُجَّتِ الْأَرْضُ رَجًا

Yer şiddetle sarsıldığı zaman;

(Vakıa 56/5)

وَبُسَّتِ الْجِبَالُ بَسًّا

dağlar paramparça olur,



(Vakıa 56/6)

فَكَانَتْ هَبَاءً مُنْبَثًّا

ardından yayılmış bir toz haline gelir.

(Hakka 69/16)

وَأَنْشَقَّتِ السَّمَاءُ فَهِيَ يَوْمَئِذٍ وَاهِيَةٌ

O gün gök yarılr, artık o dayanıksızdır.

(Müzemmil 73/18)

السَّمَاءُ مُنْفَطِرٌ بِهِ كَانَ وَعْدُهُ مَفْعُولًا

O gün gök yarılacak, Allah'ın vaadi yerine gelmiş olacaktır.

(Müzemmil 73/19)

إِنَّ هَذِهِ تَذَكُّرَةٌ فَمَنْ شَاءَ اتَّخَذْ إِلَىٰ رَبِّهِ سَبِيلًا

Bu kesinlikle bir hatırlatmadır. İsteyen Rabbine varan bir yol tutar.

(Hakka 69/17)

وَالْمَلَائِكَةُ عَلَىٰ أَرْجَائِهَا وَيَحْمِلُ عَرْشَ رَبِّكَ فَوْقَهُمْ يَوْمَئِذٍ ثَمَانِيَةٌ

Melekler göğün kenarlarındadır. O gün onların sekizi, üzerinde Rabbinin arşını taşır.

(Fecr 89/21)

كَلَّا إِذَا دُكَّتِ الْأَرْضُ دَكًّا دَكًّا

Hayır! Yeryüzü sarsıla sarsıla dümdüz edildiği zaman,

(Fecr 89/22)

وَجَاءَ رَبُّكَ وَالْمَلَائِكَةُ صَفًّا

melekler sıra sıra Rabbine geldiği zaman,

(Hakka 69/18)

يَوْمَئِذٍ تُعْرَضُونَ لَا تَخْفَىٰ مِنْكُمْ خَافِيَةٌ

O gün O'na arz edirsiniz, gizliniz saklınız kalmaz.

(Tarık 86/9)

يَوْمَ تُبْلَى السَّرَائِرُ

Sırların ortaya döküleceği gün,

(Tarık 86/10)

فَمَا لَهُ مِنْ قُوَّةٍ وَلَا نَاصِرٍ

Kişinin ne kuvveti kalır ne de yardımcısı.

(Hakka 69/19)

فَأَمَّا مَنْ أُوتِيَ كِتَابَهُ بِيَمِينِهِ فَيَقُولُ هَٰؤُلَاءِ أَقْرَبُوا كِتَابِيهِ

Kitabı sağ eline verilenler derler ki: “İşte bu; alın okuyun kitabımı!

(Hakka 69/20)

إِنِّي ظَنَنْتُ أَنِّي مُلَاقٍ حِسَابِيهِ

Ben hesabımla yüzleşeceğimi biliyordum.”

(İsra 17/71)

يَوْمَ نَدْعُوا كُلَّ أُنَاسٍ بِإِمَامِهِمْ فَمَنْ أُوتِيَ كِتَابَهُ بِيَمِينِهِ فَأُولَٰئِكَ يَقْرَءُونَ كِتَابَهُمْ وَلَا يُظْلَمُونَ فَتِيلًا

Her insan topluluğunu önderiyle birlikte çağıracağımız gün, kime kitabı sağından verilirse, onlar kitaplarını okurlar, kıl kadar haksızlığa uğratılmazlar.

(İnşikak 84/7)

فَأَمَّا مَنْ أُوتِيَ كِتَابَهُ بِيَمِينِهِ

Kimin kitabı sağından verilirse,

(İnşikak 84/8)

فَسَوْفَ يُحَاسَبُ حِسَابًا يَسِيرًا

onun hesabı kolayca görülecek,

(İnşikak 84/9)

وَيُنْقَلَبُ إِلَىٰ أَهْلِهِ مَسْرُورًا

kendi çevresine sevinç içinde dönecektir.

(Hakka 69/21)

فَهُوَ فِي عِيشَةٍ رَاضِيَةٍ

Artık o razı olduğu bir hayat sürecektir.

(Fecr 89/27)

يَا أَيَّتُهَا النَّفْسُ الْمُطْمَئِنَّةُ

Ey tatmin olan kişi!

(Fecr 89/28)

ارْجِعِي إِلَىٰ رَبِّكَ رَاضِيَةً مَّرْضِيَةً

Rabbine dön! Sen razı, Rabbin razı!

(Fecr 89/29)

فَادْخُلِي فِي عِبَادِي

Kullarımın arasına katıl!

(Fecr 89/30)

وَادْخُلِي جَنَّتِي

Ve gir cennetime!

---

(Hakka 69/22)

فِي جَنَّةٍ عَالِيَةٍ

Yüksek bir cennette,

---

(Hakka 69/23)

قُطُوفُهَا دَانِيَةٌ

olgunlaşan meyveleri sarkmış halde:

---

(Hakka 69/24)

كُلُوا وَاشْرَبُوا هَنِيئًا بِمَا أَسْلَفْتُمْ فِي الْأَيَّامِ الْخَالِيَةِ

“Geçmiş günlerde yaptıklarınızın karşılığı olarak; yiyin, için, afiyet olsun!”

(Tur 52/18)

فَاكْهِنِينَ بِمَا آتَيْتَهُمْ رَبُّهُمْ وَوَقَّيْتَهُمْ رَبُّهُمْ عَذَابَ الْجَحِيمِ

Rablerinin verdikleriyle keyif sürerler. Rableri onları cehennem azabından korumuştur.

(Tur 52/19)

كُلُوا وَاشْرَبُوا هَنِيئًا بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ

“Yaptıklarınıza karşılık; yiyin için, afiyet olsun!”

(Hakka 69/25)

وَأَمَّا مَنْ أُوتِيَ كِتَابَهُ بِشِمَالِهِ فَيَقُولُ يَا لَيْتَنِي لَمْ أُوتَ كِتَابِيَهٗ

Kitabı sol eline verilenler de derler ki: “Keşke bana kitabım verilmeseydi!”

(Hakka 69/26)

وَلَمْ أَدْرِ مَا حِسَابِيَهٗ

Hesabımın ne olduğunu hiç bilmeseydim!

(Hakka 69/27)

يَا لَيْتَهَا كَانَتِ الْقَاضِيَةَ

Ah! Keşke iş bitmiş olsaydı!

(Nebe 78/40)

إِنَّا أَنْذَرْنَاكُمْ عَذَابًا قَرِيبًا يَوْمَ يَنْظُرُ الْمَرْءُ مَا قَدَّمَتْ يَدَاهُ وَيَقُولُ الْكَافِرُ يَا لَيْتَنِي كُنْتُ  
ثُرَابًا

Biz sizi, yakın bir azapla uyarılmış olduk. O gün kişi, yaptığı her şeyi görecek, kâfir olan da: “Keşke toprak olsaydım!” diyecektir.

(Furkan 25/14)

لَا تَدْعُوا الْيَوْمَ ثُبُورًا وَاحِدًا وَادْعُوا ثُبُورًا كَثِيرًا

“Bugün bir kere yok olmak istemeyin, birçok kere yok olmak isteyin.”

(Hakka 69/28)

مَا أَغْنَىٰ عَنِّي مَالِيَهٗ

Malım ihtiyacımı gidermedi!

(Hakka 69/29)

هَلَّاكَ عَنِّي سُلْطَانِيَهٗ

Yetkilerim yok olup gitti!”

(İnşikak 84/10)

وَأَمَّا مَنْ أُوتِيَ كِتَابَهُ وَرَاءَ ظَهْرِهِ

Kitabı arka tarafından verilene gelince,

(İnşikak 84/11)

فَسَوْفَ يَدْعُو ثُبُورًا

o da yok olmak için yalvarır.

(İnşikak 84/12)

وَيَصْلَى سَعِيرًا

Alevli bir ateşe yaslanacaktır.

(İnşikak 84/13)

إِنَّهُ كَانَ فِي أَهْلِهِ مَسْرُورًا

Çünkü o, çevresi içinde mutluydu.

(İnşikak 84/14)

إِنَّهُ ظَنَّ أَنْ لَنْ يَحُورَ

Çünkü o, asla rahatının bozulmayacağını zannetti.

(İnşikak 84/15)

بَلَىٰ إِنَّ رَبَّهُ كَانَ بِهِ بَصِيرًا

Evet! Kesinlikle Rabbi onu görüyordu.

---

(Hakka 69/30)

حُدُّوهُ فَغُلُّوهُ

“Tutun onu, bağlayın!”

---

(Hakka 69/31)

ثُمَّ الْجَجِيمِ صَلُّوهُ

Sonra alevli ateşe yaslayın!

---

(Hakka 69/32)

ثُمَّ فِي سِلْسِلَةٍ ذَرْعُهَا سَبْعُونَ ذِرَاعًا فَاسْلُكُوهُ

Ardından yetmiş arşın boyunda bir zincire bağlayıp sürükleyin!”

(Müzzemmil 73/12)

إِنَّ لَدَيْنَا أَنْكَالًا وَجَحِيمًا

Elbette yanımızda demir halkalar ve alevli ateş,

(Müzzemmil 73/13)

وَطَعَامًا ذَا غُصَّةٍ وَعَذَابًا أَلِيمًا

yutulması zor bir yiyecek ve acıklı bir azap vardır.

(Mümin 40/71)

إِذِ الْأَغْلَالُ فِي أَعْنَاقِهِمْ وَالسَّلَاسِلُ يُسْحَبُونَ

Hem boyunlarında halkalar varken hem de zincirlerle sürükleneceklerdir.

(Mümin 40/72)

فِي الْحَمِيمِ ثُمَّ فِي النَّارِ يُسْجَرُونَ

Önce kaynar suda sonra ateşte yakılacaklar.

(Hakka 69/33)

إِنَّهُ كَانَ لَا يُؤْمِنُ بِاللَّهِ الْعَظِيمِ

Çünkü o, Yüce Allah'a inanıp güvenmezdi.”

(Nisa 4/150)

إِنَّ الَّذِينَ يَكْفُرُونَ بِاللَّهِ وَرُسُلِهِ وَيُرِيدُونَ أَنْ يُفَرِّقُوا بَيْنَ اللَّهِ وَرُسُلِهِ وَيَقُولُونَ نُؤْمِنُ  
بِبَعْضٍ وَنَكْفُرُ بِبَعْضٍ وَيُرِيدُونَ أَنْ يَتَّخِذُوا بَيْنَ ذَلِكَ سَبِيلًا

Doğrusu, Allah'ı ve elçilerini inkâr eden, Allah ile elçilerinin arasını ayırmak isteyen, bazılarını inanır, bazılarını inkâr ederiz diyen ve ikisi arasında bir yol tutmak isteyenler...

(Nisa 4/151)

أُولَئِكَ هُمُ الْكَافِرُونَ حَقًّا وَأَعْتَدْنَا لِلْكَافِرِينَ عَذَابًا مُهِينًا

İşte gerçek kâfirler onlardır. O kâfirlere alçaltan bir azap hazırladık.

(Fetih 48/13)

وَمَنْ لَمْ يُؤْمِنِ بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ فَإِنَّا أَعْتَدْنَا لِلْكَافِرِينَ سَعِيرًا

Kim, Allah'a ve elçisine inanıp güvenmezse bilsin ki, kâfirler için alevli bir ateş hazırladık.

(İnsan 76/4)

إِنَّا أَعْتَدْنَا لِلْكَافِرِينَ سَلَاسِلًا وَأَغْلَالًا وَسَعِيرًا

Biz kâfirler için zincirler, demir halkalar ve alevli bir ateş hazırladık.

(Hakka 69/34)

وَلَا يَحِضُّ عَلَىٰ طَعَامِ الْمِسْكِينِ

Çaresizi doyurmaya teşvik etmezdi.

(Müddessir 74/42)

مَا سَلَكَكُمْ فِي سَقَرٍ

“Sizi Sakar’a sürükleyen ne oldu?”

(Müddessir 74/43)

قَالُوا لَمْ نَكُ مِنَ الْمُصَلِّينَ

Derler ki: “Biz namaz kılanlardan değildik.

(Müddessir 74/44)

وَلَمْ نَكُ نُطْعِمِ الْمِسْكِينِ

Çaresizleri doyurmazdık.

(Müddessir 74/45)

وَكُنَّا نَخُوضُ مَعَ الْخَائِضِينَ

Boş şeylere dalanlarla beraber biz de dalardık.

(Müddessir 74/46)

وَكُنَّا نَكْذِبُ بِيَوْمِ الدِّينِ

Din gününü yalanlardık.

(Müddessir 74/47)

حَتَّىٰ آتَيْنَا الْيَقِينَ

Sonunda bize ölüm geldi çattı.”

(Müddessir 74/48)

فَمَا تَنْفَعُهُمْ شَفَاعَةُ الشَّافِعِينَ

Artık şefaathçilerinin şefaati onlara fayda vermez.

(Hakka 69/35)

فَلَيْسَ لَهُ الْيَوْمَ هَهُنَا حَمِيمٌ

**Bugün burada onun bir sıcak dostu yoktur.**

(Mümin 40/18)

وَأَنْذِرْهُمْ يَوْمَ الْأَزْفَةِ إِذِ الْقُلُوبُ لَدَى الْحَنَاجِرِ كَازْمِينَ مَّا لِلظَّالِمِينَ مِنْ حَمِيمٍ وَلَا شَفِيعٍ يُطَاعُ

Yaklaşmakta olan o gün konusunda onları uyar. O, yüreklerin ağza geleceği, boğazların düğümleneceği gündür. Zâlimler için ne bir can yoldaşı ne de sözü dinlenecek bir şefaatçi olmayacaktır.

(Mearic 70/10)

وَلَا يَسْأَلُ حَمِيمٌ حَمِيمًا

Bir can yoldaşı, diğer can yoldaşını sormaz.

(Hakka 69/36)

وَلَا طَعَامٌ إِلَّا مِنْ غَسَلِينِ

**Kanlı irin dışında yiyeceği de olmaz.**

(İbrahim 14/16)

مِنْ وَرَائِهِ جَهَنَّمُ وَيُسْقَى مِنْ مَاءٍ صَدِيدٍ

Her birinin önünde bir de cehennem vardır. Orada irinli sudan içirilir.

(İbrahim 14/17)

يَتَجَرَّعُهُ وَلَا يَكَادُ يُسَبِّغُهُ وَيَأْتِيهِ الْمَوْتُ مِنْ كُلِّ مَكَانٍ وَمَا هُوَ بِمَيِّتٍ وَمِنْ وَرَائِهِ عَذَابٌ غَلِيظٌ

Boğulacak gibi olur, kolay kolay yutamaz. Her yanını ölüm sarar ama o ne yapsa ölemez. Bunun ardından da ağır bir azap gelir.

(Hakka 69/37)

لَا يَأْكُلُهُ إِلَّا الْخَاطِئُونَ

**Bunu, o hatayı işleyenlerden başkası yemez.**

(Bakara 2/81)

بَلَى مَنْ كَسَبَ سَيِّئَةً وَأَحَاطَتْ بِهِ خَطِيئَتُهُ فَأُولَئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ

Evet! Kazancı kötülük olan ve hata üstüne hata yapanlar cehennem ahalisidirler, orada ölümsüz olarak kalırlar.



(Vakıa 56/45)

إِنَّهُمْ كَانُوا قَبْلَ ذَلِكَ مُتْرَفِينَ

Çünkü onlar bundan önce şımartılmışlardı.

(Vakıa 56/46)

وَكَانُوا يُصِرُّونَ عَلَى الْحِنثِ الْعَظِيمِ

Dehşet günahahta ısrar ederlerdi.

(Lokman 31/13)

وَإِذْ قَالَ لُقْمَنُ لِابْنِهِ وَهُوَ يَعِظُهُ يَا بُنَيَّ لَا تُشْرِكْ بِاللَّهِ إِنَّ الشِّرْكَ لَظُلْمٌ عَظِيمٌ

Lokman, oğluna öğüt verirken: "Oğulcuğum! Allah'a ortak koşma; doğrusu şirk dehşet bir zulümdür" dedi

(Hakka 69/38)

فَلَا أَفْسِمُ بِمَا تُبْصِرُونَ

Hayır, gördüklerinize yemin olsun!

(Hakka 69/39)

وَمَا لَا تُبْصِرُونَ

Görmediklerinize de.

(Hakka 69/40)

إِنَّهُ لَقَوْلُ رَسُولٍ كَرِيمٍ

Şüphesiz o, değerli bir elçinin sözüdür.

(Tekvir 81/19)

إِنَّهُ لَقَوْلُ رَسُولٍ كَرِيمٍ

Kesinlikle o değerli bir elçinin sözüdür;

(Tekvir 81/20)

ذِي قُوَّةٍ عِنْدَ ذِي الْعَرْشِ مَكِينٍ

yönetimin sahibinin yanında güçlü ve itibarlı,

(Tekvir 81/21)

مُطَاعٍ ثَمَّ أَمِينٍ

orada sözü dinlenen ve güvenilen.

(Hakka 69/41)

وَمَا هُوَ بِقَوْلِ شَاعِرٍ قَلِيلًا مَّا تُؤْمِنُونَ

O bir şairin sözü değildir. Ne kadar az inanıp güveniyorsunuz!

(Saffat 37/36)

وَيَقُولُونَ إِنَّا لَنَأْرَکُوا إِلَهَاتِنَا لِشَاعِرٍ مَّجْنُونٍ

“Biz, cinlerin etkisine girmiş bir şair için ilâhlarımızı bırakır mıyız?” derlerdi.

(Saffat 37/37)

بَلْ جَاءَ بِالْحَقِّ وَصَدَّقَ الْمُرْسَلِينَ

Aksine o, gerçeği getirmiş ve gönderilen elçileri de doğrulamıştı.

(Tur 52/30)

أَمْ يَقُولُونَ شَاعِرٌ نَّتَرَبَّصُ بِهِ رَيْبَ الْمُنُونِ

Yoksa: “Şairin teki; başına gelecekleri bekliyoruz” mu diyorlar?

(Yasin 36/69)

وَمَا عَلَّمْنَاهُ الشِّعْرَ وَمَا يَنْبَغِي لَهُ إِنْ هُوَ إِلَّا ذِكْرٌ وَقُرْآنٌ مُّبِينٌ

Biz ona şiir öğretmedik; zaten gerekmezdi de. Bu, sadece bir hatırlatma ve apaçık ayet kümeleridir.

(Hakka 69/42)

وَلَا يَقُولِ كَاهِنٍ قَلِيلًا مَّا تَذَكَّرُونَ

Bir kâhinin sözü de değildir. Ne kadar az hatırlıyorsunuz!

(Tur 52/29)

فَذَكِّرْ فَمَا أَنْتَ بِنِعْمَتِ رَبِّكَ بِكَاهِنٍ وَلَا مَجْنُونٍ

Onlara hatırlatmaya devam et! Rabbinin nimeti sayesinde sen, ne geleceği bildiğini sanan, ne de cinlerin etkisinde kalan biri değilsin.

(Hakka 69/43)

تَنْزِيلٌ مِنْ رَبِّ الْعَالَمِينَ

Varlıkların Rabbi tarafından indirilmiştir.

(Secde 32/2)

تَنْزِيلُ الْكِتَابِ لَا رَيْبَ فِيهِ مِنْ رَبِّ الْعَالَمِينَ

Hiçbir şüphe içermeyen bu kitap, varlıkların Rabbi tarafından indirilmiştir.

(Zümer 39/2)

إِنَّا أَنْزَلْنَا إِلَيْكَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ فَاعْبُدِ اللَّهَ مُخْلِصًا لَهُ الدِّينَ

Gerçekleri içeren bu kitabı kesinlikle Biz indirdik. O halde dinine bir şey katmadan sadece Allah'a kulluk et!

(Hakka 69/44)

وَلَوْ تَقَوَّلَ عَلَيْنَا بَعْضَ الْأَقَاوِيلِ

Bize karşı bir takım sözler uydursaydı;

(Hakka 69/45)

لَا خَذْنَا مِنْهُ بِالْيَمِينِ

onu kısıvrak yakalar,

(Hakka 69/46)

ثُمَّ لَقَطَعْنَا مِنْهُ الْوَتِينَ

sonra şah damarımı koparırdık.

(Hakka 69/47)

فَمَا مِنْكُمْ مِنْ أَحَدٍ عَنْهُ حَاجِزِينَ

Hiç biriniz de bunun önüne geçemezdi.

(Hud 11/35)

أَمْ يَقُولُونَ افْتَرَاهُ قُلْ إِنْ افْتَرَيْتُهُ فَعَلَيَّ إِجْرَامِي وَأَنَا بَرِيءٌ مِمَّا تُجْرَمُونَ

Yoksa onu, o uydurdu mu diyorlar? De ki: “Onu uydurduysam cezamı çekerim. Ama ben, sizin işlediğiniz suçlardan uzağım.”

(Ahkaf 46/8)

أَمْ يَقُولُونَ افْتَرَاهُ قُلْ إِنْ افْتَرَيْتُهُ فَلَا تَمْلِكُونَ لِي مِنَ اللَّهِ شَيْئًا هُوَ أَعْلَمُ بِمَا تُفِيضُونَ فِيهِ كَفَىٰ بِهِ شَهِيدًا بَيْنِي وَبَيْنَكُمْ وَهُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ

Yoksa onu, o uydurdu mu diyorlar? De ki: “Onu uydurduysam beni hiç bir şekilde Allah’ın elinden kurtaramazsınız. O, neyin içine daldığınızı çok iyi bilir. Sizinle benim aramda O’nun şahitliği yeter. O’nun bağışlaması bol, merhameti sınırsızdır.”

(Hakka 69/48)

وَإِنَّهُ لَتَذِكْرَةٌ لِّلْمُتَّقِينَ

Çünkü O; kendini koruyanlar için, bir hatırlatmadır.

(Sad 38/49)

هَذَا ذِكْرٌ وَإِنَّ لِلْمُتَّقِينَ لَحُسْنَ مَآبٍ

Bu, bir hatırlatmadır. Kuşkusuz mutlu son kendini koruyanlarındır.

(Müddessir 74/54)

كَأَنَّ لَهُ تَذَكُّرًا

Hayır, gerçekten o bir hatırlatmadır.

(Müddessir 74/55)

فَمَنْ شَاءَ ذَكَرْهُ

Artık isteyen hatırlar.

(Müddessir 74/56)

وَمَا يَذْكُرُونَ إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ هُوَ أَهْلُ التَّقْوَى وَأَهْلُ الْمَغْفِرَةِ

Allah'ın istediği kişi dışında kimse hatırlayamaz. O kişi, kendini korumaya ve bağışlanmaya ehil olandır.

(İnsan 76/29)

إِنَّ هَذِهِ تَذَكُّرَةٌ فَمَنْ شَاءَ اتَّخَذَ إِلَىٰ رَبِّهِ سَبِيلًا

Doğrusu bu bir hatırlatmadır. İsteyen Rabbine varan bir yol tutar.

(Tekvir 81/27)

إِنَّ هُوَ إِلَّا ذِكْرٌ لِلْعَالَمِينَ

O, herkes için sadece bir hatırlatmadır.

(Tekvir 81/28)

لِمَنْ شَاءَ مِنْكُمْ أَنْ يَسْتَقِيمَ

İçinizden dosdoğru olmak isteyenler için.

(Tekvir 81/29)

وَمَا تَشَاءُونَ إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ

Varlıkların Rabbi Allah istemezse, siz isteyemezsiniz.

(Hakka 69/49)

وَأِنَّا لَنَعْلَمُ أَنَّ مِنْكُمْ مُكَذِّبِينَ

Çok iyi biliyoruz ki, gerçekten içinizde yalancılar var.

(Münafikun 63/1)

إِذَا جَاءَكَ الْمُنَافِقُونَ قَالُوا نَشْهَدُ إِنَّكَ لَرَسُولُ اللَّهِ وَاللَّهُ يَعْلَمُ إِنَّكَ لَرَسُولُهُ وَاللَّهُ يَشْهَدُ إِنَّ  
الْمُنَافِقِينَ كَاذِبُونَ

Münafıklar sana geldiklerinde derler ki: "Biz şahidiz; gerçekten sen Allah'ın elçisisin." Allah, elbette senin elçisi olduğunu biliyor ama Allah şâhit, münafıklar kesinlikle yalancıdırlar.

(Münafikun 63/2)

اتَّخَذُوا أَيْمَانَهُمْ جُنَّةً فَصَدُّوا عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ إِنَّهُمْ سَاءَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ

Yeminlerini kalkan edinip, böylece Allah yolundan alıkoyarlar. Yapmakta oldukları şey ne kötüdür!

(Mutaffifin 83/10)

وَيْلٌ يَوْمَئِذٍ لِلْمُكَذِّبِينَ

Yalana batanların o gün vay haline!

(Mutaffifin 83/11)

الَّذِينَ يُكَذِّبُونَ بِيَوْمِ الدِّينِ

Onlar din gününü yalanlayanlardır.

(Mutaffifin 83/12)

وَمَا يُكَذِّبُ بِهِ إِلَّا كُلُّ مُعْتَدٍ أَثِيمٍ

Onu yalanlayanların hepsi, ancak haddini aşan günahkârlardır.

(Mutaffifin 83/13)

إِذَا تُنزِلَتْ عَلَيْهِ آيَاتُنَا قَالَ أَسَاطِيرُ الْأَوَّلِينَ

Kendisine âyetlerimiz bağlantılarıyla okununca: "Öncekilerin yazıları!" der.

(Mutaffifin 83/14)

كَلَّا بَلْ- رَانَ عَلَى قُلُوبِهِمْ مَا كَانُوا يَكْسِبُونَ

Hayır! Aksine onların kazandıkları, kalpleri üzerinde pas oluşturmuştur.

(Mutaffifin 83/15)

كَلَّا إِنَّهُمْ عَنْ رَبِّهِمْ يَوْمَئِذٍ لَمَحْجُوبُونَ

Yok yok! Çünkü onlar o gün Rablerinden perdelenmişlerdir.

(Hakka 69/50)

وَإِنَّهُ لَحَسْرَةٌ عَلَى الْكَافِرِينَ

Şüphesiz o, kâfirler için bir yürek acısıdır.

(Mutaffifin 83/16)

ثُمَّ إِنَّهُمْ لَصَالُوا الْجَحِيمِ

Sonra onlar kesinlikle ateşe yaslanacaklardır.

(Mutaffifin 83/17)

ثُمَّ يُقَالُ هَذَا الَّذِي كُنْتُمْ بِهِ تُكَذِّبُونَ

Sonrasında: “İşte sizin yalan söyleyip durduğunuz konu budur!” denecektir.

(Hakka 69/51)

وَإِنَّهُ لَحَقُّ الْيَقِينِ

Çünkü o, kesin gerçektir.

(Vakıa 56/83)

فَلَوْلَا إِذَا بَلَغَتِ الْحُلُقُومَ

Ya, can boğaza dayandığında;

(Vakıa 56/84)

وَأَنْتُمْ حِينِيذٍ تَنْظُرُونَ

o vakit siz bakakalırsınız.

(Vakıa 56/85)

وَنَحْنُ أَقْرَبُ إِلَيْهِ مِنْكُمْ وَلَكِنْ لَا تُبْصِرُونَ

Biz ona, sizden daha yakınız ama siz göremezsiniz.

(Vakıa 56/86)

فَلَوْلَا إِنْ كُنْتُمْ غَيْرَ مَدِينِينَ

Eğer sizin hesabınız görülmeyecekse,

(Vakıa 56/87)

تَرْجِعُونَهَا إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ

doğru söylüyorsanız, onu geri çevirirsiniz.

(Vakıa 56/88)

فَأَمَّا إِنْ كَانَ مِنَ الْمُقْرَبِينَ

Eğer yakınlaştıranlardan olduysa;

(Vakıa 56/89)

فَرَوْحٌ وَرَيْحَانٌ وَجَنَّتُ نَعِيمٍ

ona huzur, hoş kokular ve nimetlerle dolu cennetler ...

(Vakıa 56/90)

وَأَمَّا إِنْ كَانَ مِنْ أَصْحَابِ الْيَمِينِ

Eğer sağcılardan olduysa,

(Vakıa 56/91)

فَسَلَامٌ لَكَ مِنْ أَصْحَابِ الْيَمِينِ

Sağcılardansa; güvenlik ve esenlik içindedir.

(Vakıa 56/92)

وَأَمَّا إِنْ كَانَ مِنَ الْمُكَذِّبِينَ الضَّالِّينَ

Eğer sapmış yalancılardan olduysa;

(Vakıa 56/93)

فَنُزُلٌ مِنْ حَمِيمٍ

Kaynar sudan bir ikramın ardından,

(Vakıa 56/94)

وَتَصْلِيَةٌ جَهِيمٍ

cehenneme yaslanır.

(Vakıa 56/95)

إِنَّ هَذَا لَهُوَ حَقُّ الْيَقِينِ

Doğrusu budur; o kesin gerçektir.

(Hakka 69/52)

فَسَبِّحْ بِاسْمِ رَبِّكَ الْعَظِيمِ

**O halde yüce Rabbinin adını her türlü eksiklikten uzak tut!**

(İsra 17/43)

سُبْحَانَهُ وَتَعَالَىٰ عَمَّا يُقُولُونَ عُظْمًا كَبِيرًا

O, onların söylediklerinden uzaktır, yücedir, büyüktür.”

(Saffat 37/180)

سُبْحَانَ رَبِّكَ رَبِّ الْعِزَّةِ عَمَّا يَصِفُونَ

Senin Rabbin her türlü eksiklikten uzaktır. Rabbin onların tanımlamalarından uzaktır.

(Âlâ 87/1)

سَبِّحْ اسْمَ رَبِّكَ الْأَعْلَىٰ

Yüce Rabbinin adını her türlü eksiklikten uzak tut!

(Âlâ 87/2)

الَّذِي خَلَقَ فَسَوَّىٰ

O ki, yaratan ve dengeyi kurandır.

(Âlâ 87/3)

وَالَّذِي قَدَّرَ فَهَدَىٰ

O ki, ölçüyü koyan ve yol gösterendir.

(Hicr 15/98)

فَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ وَكُنْ مِنَ السَّاجِدِينَ

Her şeyi mükemmel yaptığından dolayı Rabbine ibadet et ve secde edenlerden ol!